

روایت «مشعل» از تلاش رانندگان خطوط

راهبران

اینجا تا چشم گارمی کند، بیابان است و باد، رقص کنان در لابه لای خس و خاشاک، پیچ و تاب می خورد. اینجا خطوط لوله و مخابرات نفت منطقه جنوب شرق است. منطقه ای با ۱۵۰۰ کیلومتر خط لوله انتقال که حوزه استحفاظی آن از مرز استان هرمزگان و کرمان آغاز و با گذر از دشت ابراهیم آباد سیرجان (مرز ترنج دشت ایران) همچنین عبور از سلسله جبال بارز به گله رفسنجان، منتهی می شود. مسیری طولانی با مراکز انتقال نفتی که تا اصفهان، شهر فیروزه ای کشور امتداد یافته است. سعید خواجهبوی راد، رئیس واحد مهندسی ترابری این منطقه عملیاتی می گوید: خطوط لوله و مخابرات نفت ایران که منطقه جنوب شرق بخشی از آن است، با اتکا به ظرفیت ها و زیرساخت های زیر زمینی و رو زمینی، روزانه میلیون ها لیتر انواع فرآورده نفتی را به نقاط مختلف کشور انتقال می دهد و نقش ترابری در کنار دیگر واحدهای خدمات رسان در این حرکت عظیم، بسیار ستودنی است.

نه سرمای استخوان سوز و نه گرمای طاقت فرسا

وی فعالیت واحد ترابری در جهت انتقال کلان و پایدار فرآورده های نفتی را بسیار تاثیرگذار می داند و می افزاید: این واحد، مسئولیت انتقال نیروی انسانی، ادوات و تجهیزات و ماشین آلات را که سرمایه های اصلی این شرکت به شمار می آیند، به عهده دارد و هرگونه اشکال یا خطای انسانی در ایفای این نقش، آسیب های جبران ناپذیر به شرکت تحمیل می کند.

خواجوبی راد بر نقش حساس ترابری و افرادی را که در این واحد فعالیت می کنند، تاکید دارد و ادامه می دهد: کار در ترابری سخت است. چه با وسایل نقلیه سنگین و چه با تجهیزات سبک. به این دلیل که هم حفظ و هدایت وسایل نقلیه واحد وهم مراقبت از تجهیزات فنی با این هدف که در جین انجام عملیات، آسیبی به آنها نرسد، اولویت دارند. سلامت انجام کار و حفظ سرمایه های ملی، موارد مهمی هستند که واحد ترابری با هدف سر بلندی شرکت در حفظ منافع ملی به آنها توجهی ویژه دارد.

رئیس واحد مهندسی ترابری شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت منطقه جنوب شرق می گوید: نه سرمای استخوان سوز و نه گرمای طاقت فرسا که ویژه مناطق کویری است، نه بعد مسافت و نه هیچ چیز دیگری مانع از آن نمی شود که کارمعل با متوقف بماند، هر کجا و در هر شرایطی که اقتضا کند، ترابری باید در کنار نیروهای عملیاتی حضور داشته باشد تا حلقه خدمات رسانی کامل شود.

به اعتقاد خواجوبی راد تنها کسانی از پس شرایط سخت کار

اعظم محمد شفیع زاده - حمل روزانه میلیون ها لیتر مواد سوختی به مبادی مصرف به وسیله خطوط لوله انتقال نفت کوره و نفت سفید) در خم و تاب این لوله ها حرکت می کنند تا چرخه توزیع سوخت، آنی از حرکت باز نایستد. در این جاده ها سپری می کنند تا چشمی به راه نماند؛ تفاوتی نمی کند کجا باید برود، فقط می رود تا هیچ خانه ای عهده دارند، پشت رل نشین ها و دست به فرمان های دیگری نیز هستند که نقش پشتیبانی کننده دارند. آنها راهبر وقت آماده اند تا هیچ خطی، بی خط نشود و سیالات درون خطوط لوله بدون لحظه ای توقف به حرکت خود ادامه و همکاران وی، نمایندگانی از این عرصه هستند با حرف هایی که از دل برمی آید و بر زبان جاری می شود. حرف ها است به همین موضوع از زبان رئیس واحد مهندسی ترابری شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت منطقه جنوب شرق

برمی آیند که علاقه و عشق را چاشنی کار خود قرار داده باشند و گرنه چه کسی می تواند با این حجم سختی کار در بیابان و دور از دسترسی به امکانات اولیه، با تمام توان به خدمت رسانی مشغول باشند؟ این جز با عشق میسر است؟

توجه بیشتر به سختی کار رانندگان

رئیس واحد مهندسی ترابری شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت منطقه جنوب شرق، تقاضایی هم دارد و آن لحاظ کردن سختی کار نیروهای ترابری است.

وی ادامه می دهد: مواقعی پیش می آید که نیروهای ترابری به واسطه انجام عملیات باید زمان طولانی را در سایت عملیاتی حضور داشته باشد؛ اگر برای آنها آتیم «سختی کار» لحاظ شود، شاید بتوان تاحدی زحمات آنها را جبران کرد.

خواجوبی راد به عنوان یک علاقه مند به صنعت نفت که سال های متمادی از عمر خود را در آن سپری کرده است، حرف های زیادی دارد.

او می گوید: به صرف دانش فنی - فن محوری - نمی توان نیروی انسانی را در جهت پیشبرد اهداف شرکت هدایت کرد. پیچیدگی برخورد با انسان ها و درک تفاوت ها، آدمی را بر آن می دارد که هر روز در حال فراگیری نکته های جدید در برخورد با اشرف مخلوقات خداوند باشد.

رئیس واحد مهندسی ترابری شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت منطقه جنوب شرق هم همانند بسیاری از همکاران خود در مناطق واحدهای دیگر کمبود نیروی انسانی ماهر، همچنین تجهیزات و ماشین آلات فرسوده را چالشی برای خدمات رسانی مطلوب می داند و ادامه می دهد: علاوه بر اینها، پیشبرد اهداف سازمانی